

føres med lidet ismesalbende Forberedelser og saa pludselig som muligt? Naabenbart det Angreb, som enhver Stormagt har i sin Haand at føre mod en svag Stormagt som vor: Angrebet med Flaaden. De store Magter have, omtrent saalænge Farvandene ere aabne, en større eller mindre Pantsereskadre ude til Vælfse; der er Ingen, som holder Regnskab med, om slige Eskadrer forøges med et Par Skibe mere eller mindre, og der er Ingen, der lægger Mærke til, om en Stormagt i sine Havne udruster et halvt Dusin lettere Krydsere mere eller mindre. Styrken, som kan bruges til et pludseligt Angreb over for Danmark, ligger saaledes færdig Dag ud og Dag ind. Nu er Forholdet saaledes, at naar en saadan Pantserstyrke vil kaste sig ind her paa Nøden, vil den være i Stand til med sine nyere Skibe at lægge sig saa nær ind paa vore nuværende Forter, at disse Skibe ikke have Noget at frygte trods vore gode 11 Lommers Kanoner paa Forterne, og dog kunne kaste Granater ind i Byen paa henvend 9000 Alens Afstand. Det er vel ikke alle Skibe, som kunne give deres Kanoner saa stor Elevation, at de kunne kaste Granater i saa stor Afstand. Men dertil kan svares, at Udviklingen i den senere Tid gaar meget stærkt i den Retning, at Pantsereskibene have Kanoner, som specielt ere indrettede paa Kasteskud. Det er vel ogsaa blevet indvendt, at et Bombardement som dette ikke kan være systematisk, og jeg skal villig indrømme, at man ikke gjennem et saadant Bombardement kan pille Byen ned Hus for Hus og Kvarter for Kvarter; men et saadant Bombardement vil dog øve en saa demoraliserende Indflydelse, at det er min fulde Overbevisning, at de Styrende ville høre sig for det, at de lige over for en saa talrig og tæt Befolkning som den i Kjøbenhavn hellere ville underskrive meget haarde Betingelser, end udsætte sig for et saadant Bombardement. Man maa vel erindre, at et Bombardement fra Søfiden har en meget mere demoraliserende Indflydelse end et Bombardement fra Landsfiden. En fra Landsfiden bombarderet By kan holdes i Aande: Trangen til Beskjæftigelse kan benyttes, Befolkningens kraftigere Del kan man virkelig lade tage Del i de indledende Forsvarsforanstaltninger, og den svagere kan man bilde ind, at den tager Del i dem; et Bombardement fra Søen giver derimod ikke Befolkningen Andet at gjøre end at slutte Ildebrande, Forsvaret foregaar jo ude fra Søen, og der er saa lidt vækkende i Stemmningen, at jeg anser det for en given Sag, at de Styrende ikke ville holde længe ud, førend de give efter. Det faktiske Forhold er altsaa for Dieblisset dette, at enhver Stormagt kan træbinde os uden andet Varsel end det, vi kunne faae paa et Par Dage ved Telegrafen, og dette er en saa forsmædelig Tilstand, at dersom Befolkningens store Mængde kjendte den, tvivler jeg ikke om, at den med een Stemme vilde forlange af Regjeringen, at den

skulde sikkre os mod Noget saa uynkeligt som dette. Den første Foranstaltning, som efter min Mening endog staar over enhver Forsvarsplan, er altsaa Sikringen af Kjøbenhavn mod et Bombardement fra Søfiden. Naar nu dette erkjendes, vil det næste Spørgsmaal blive: Hvorledes vil den Magt, der under den Forudsætning, jeg gik ud fra, vil søge at tvinge os i en bestemt Retning, om ikke helt undertvinge os, gaa frem, naar vi ere sikkrede mod Søfiden? Svaret er, at det Punkt i Landet, hvor alle dets Livsnerver saa at sige koncentrere sig, Hovedstaden, som ikke blot er Regjerings Sæde, men tillige Hoveddepotet for alle Hærens og Flaadens Forbindelser, som er Landets eneste Drlogshavn, denne Stad maa blive Gjenstand for Angrebet — er den først undertvingen, er dermed ethvert Modstandsforøg opgivet. Dette fører Tanken naturlig hen til en Befæstning af Kjøbenhavn mod Landsfiden, og denne Tanke har atter avlet den varme Begejstring, som hos en Minoritet næres for at forlægge hele Danmarks Forvar til et befættet Kjøbenhavn, hvori hele vor Modstandskraft skal koncentreres. Hvis nu Danmark var et landfast Land, saa vilde jeg ikke alene indrømme det fuldstændig Berettigede i denne Opfattelse, men jeg vilde sige, at det var den eneste Vej, man kunde gaa, og det er desuden en Vej, der under lidt forskjellige Former er ogsaa anvist af andre, mindre Stater. Men her bliver Spørgsmaalet, om ikke Landets naturlige Konfiguration over en væsentlig Indflydelse paa, hvorledes Forsvarsforanstaltningerne bør stilles? Og dertil maa enhver ubetinget sige Jo. Vor Beliggenhed som Land gjør, at man lige overfor Spørgsmaalet „et befættet Kjøbenhavn“ maa se hen til, hvorledes en saadan Position, et saadant befættet Punkt kan forsvares. For at komme paa det Reine hermed vil jeg bede erede Medlemmer atter at tage det Udgangspunkt at spørge sig selv, hvorledes vil Hjenden i dette Tilfælde optræde? Svaret maa blive: Han vil benytte, hvad han kan benytte, hurtigt, saa at sige uden nogen Forberedelse, til at sikkre sig den gunstigste Stilling; han vil kaste sine stærkeste Skibe herover, nogle i Sundet og nogle i Beltet, og lade sine lettere Skibe besætte alle de øvrige af vore Farvande. Denne Indledning kan han nu udføre saa hurtigt, at vi ingen Forholdsregler kunne tage derimod. Altsaa er Indledningen til Kampen den, at Sjælland og det befættede Kjøbenhavn ere fuldstændig afskærne, og at Hjenden har ubetinget Frihed i sine Bevægelser paa Havet, saaledes som vi have havt det under vore tidligere Krige med Tydskland. Med denne Indledning til Udgangspunkt skal det befættede Kjøbenhavn altsaa forsvares. Men hvorledes er Tilstanden under denne Indledning? Den er saaledes, at der, som Militære have oplyst, staar en halv Snes Tusinde Mand paa Sjælland og har man nogle Kadre herover, kan man med